

طرح آمایش سرزمینی ورزش یزد برای فتح سکوهای ملی و بین‌المللی آغاز شد

معاون توسعه ورزش اداره کل ورزش و جوانان یزد از آغاز طرح آمایش سرزمینی با هدف شناسایی ظرفیت‌ها، استعدادها، امکانات و قابلیت ورزشی مناطق مختلف برای فتح سکوهای ملی و بین‌المللی خبر داد. «محمد رضا خوانین‌زاده» در گفت و گو با ایرنا افزود: ورزش یزد برای رسیدن به جایگاه شایسته خود در عرصه ملی و بین‌المللی بیش از هر زمان دیگری نیازمند برنامه‌ریزی علمی، شناسایی دقیق ظرفیت‌ها و سرمایه‌گذاری هدفمند بر روی استعدادهای ورزشی است. وی با اشاره به اینکه در این مسیر اجرای طرح آمایش سرزمینی ورزش می‌تواند به عنوان یکی از مهم‌ترین ابزارهای برنامه‌ریزی و توسعه ورزش مورد توجه قرار گیرد ادامه داد: آمایش سرزمینی ورزش به معنای شناخت دقیق ظرفیت‌های هر منطقه و هدایت امکانات، منابع و استعدادها متناسب با ویژگی‌های همان منطقه است و کمک می‌کند توسعه رشته‌ها بر اساس واقعیت‌های موجود و ظرفیت‌های بومی انجام شود. این مسوول خاطر نشان کرد: در این طرح ظرفیت‌های انسانی، امکانات ورزشی، زیرساخت‌ها، استعدادهای نوجوانان و جوانان، مربیان و شرایط جغرافیایی مناطق مختلف استان مورد بررسی قرار می‌گیرد تا برای هر منطقه رشته‌های ورزشی دارای ظرفیت بیشتر شناسایی و تقویت شوند. خوانین زاده گفت: اجرای صحیح آمایش ورزشی می‌تواند از موازی کاری و توزیع نامتوازن امکانات جلوگیری کند و منابع محدود ورزش را به سمت رشته‌ها و مناطقی هدایت کند که ظرفیت بیشتری برای رشد و موفقیت دارند. وی یادآور شد: توجه به آمایش ورزشی تنها به دنبال کسب مدال و قهرمانی نیست و توسعه ورزش در مناطق مختلف استان، ایجاد نشاط اجتماعی، ارتقای سلامت عمومی، غنی‌سازی اوقات فراغت نوجوانان و جوانان و فراهم کردن زمینه حضور آنان در فعالیت‌های ورزشی را دنبال می‌کند. معاون اداره کل ورزش و جوانان یزد گفت: مدال‌آوری و افتخارآفرینی در عرصه‌های ملی و بین‌المللی یکی از نتایج سرمایه‌گذاری علمی بر روی ورزش پایه و استعدادهای بومی خواهد بود و ظرفیت‌ها اگر به موقع شناسایی و در مسیر درست هدایت شود می‌تواند سال‌ها برای ورزش استان و کشور افتخارآفرینی کند. خوانین زاده گفت: طرح آمایش سرزمینی ورزش در یزد می‌تواند با ایجاد یک نقشه روشن از ظرفیت‌های ورزشی استان، مسیر تصمیم‌گیری در حوزه ساخت و توسعه اماکن ورزشی، آموزش مربیان، استعدادیابی، حمایت از هیأت‌های ورزشی و برنامه‌ریزی برای حضور در مسابقات را هدفمندتر کند.

رئیس پردیس علم و فناوری دانشگاه یزد:

بی‌توجهی به فناوری در صنعت مصداق نفاق و اقدام علیه منافع ملی است

رئیس پردیس علم و فناوری دانشگاه یزد با تأکید بر این که ریشه عدم هم‌افزایی دانشگاه و صنعت در ایران به فرهنگ پژوهش و فناوری بازمی‌گردد به تشریح عوامل کلیدی موثر در ایجاد این اتفاق پرداخت و با انتقاد صریح از مدیرانی که در برابر پژوهش و فناوری مقاومت می‌کنند، آن‌ها را جزو متناقضین خواند.

گذار از الگوهای سنتی آموزش به سوی عصر «دانش‌محوری» در اقتصادهای مدرن، دیگر یک انتخاب نیست بلکه شرط بقا در عرصه رقابت‌پذیری جهانی است؛ یکی از شاخص‌های بنیادین در سنجش توان اقتصادی کشورها، میزان پیوند میان خروجی‌های علمی دانشگاه‌ها و خطوط تولید صنعت است؛ پیوندی که در آن، تحقیق و توسعه (R&D) نه یک هزینه جانبی، بلکه رکن اصلی بقای صنعتی محسوب می‌شود. با این حال، در زیست‌بوم فناوری ایران، این هم‌افزایی که می‌تواند به چرخه حیات بخش «ارتقای کیفیت در صنعت» و «کاربردی شدن پژوهش‌ها» تبدیل شود، همچنان با چالش‌های ساختاری روبروست. شکاف میان محیط‌های آیزوله دانشگاهی و نیازهای واقعی حوزه تولید، ضرورت گذار از ساختارهای اداری صرف به سمت بسترهای مبتنی‌گرا و هوشمند را بیش از پیش نمایان می‌سازد. علیرضا یاراحمدی، رئیس پردیس علم و فناوری دانشگاه یزد در گفت‌وگو با ایسا ضمن اشاره به سابقه طولانی تلاش نافرجام برای برقراری ارتباط بین صنعت و دانشگاه، اظهار کرد: این چالش مدت‌هاست وجود داشته و احتمالاً با این رویه در آینده نیز وجود خواهد داشت. وی قصور در این زمینه را تنها مختص یکی از سه رکن دانشگاه، صنعت و قوانین ندانست و با بیان این که برای حل این چالش چندین ساله باید به مسئله مهم‌تر یعنی «فرهنگ پژوهش و فناوری» پرداخت، متذکر شد: توجه به پژوهش در ایران نه در سال‌های اخیر بلکه در قرن‌های گذشته نیز همواره به صورت پراکنده و ناپیوسته بوده است؛ به طوری که با ظهور شخصیت‌هایی همچون ابوعلی سینا نشان‌دهنده لوج دانش در یک دوره بوده اما پس از غیبت امثال این نجیبگان، ساختاری برای ادامه مسیر و جانشین‌پروری وجود نداشت. یاراحمدی با بیان این که در قرن‌ها و سالیان گذشته نه سردمداران درک درستی از ماهیت فناوری داشته و نه مردم زمانی را برای تفکر و نوآوری اختصاص داده‌اند، خاطرنشان کرد: نتیجه این قصور باعث شده در حالی که برخی کشورها با تکیه بر دانش و تکنولوژی به توسعه رسیده‌اند اما در ایران همچنان بر پایه فروش نفت و مواد معدنی درآمد کسب می‌شود.

بی‌اعتمادی برخی مدیران صنعتی به تأثیرگذاری دانش

یاراحمدی با تحلیل چالش‌های موجود در مسیر شکل‌دهی این ارتباط نبود شناخت، باور و اعتماد کافی به دانش در برخی از مدیران صنعتی را از اصلی‌ترین موارد برشمرد و با اشاره به این که پیشرفت‌های چشمگیر حوزه نظامی حاصل از نظارت مستمر و اعتقاد کامل به فناوری بوده است، عنوان کرد: در بخش صنعت علاوه بر وجود رانت‌های پشت پرده، اتکا به واردات قطعات خارجی و اعتقاد به برتری کیفی آن‌ها نیز به نوآوری کمتر احساس شده است. وی در این راستا نقش مدیریت و میزان خودباوری مدیر را یکی از عوامل تعیین‌کننده در این راستا خواند و با انتقاد از این که در انتخاب یک مدیر برای بخش صنعت و معنن به این مهم توجه نمی‌شود، گفت: نتیجه این انتخاب‌های غلط این است که برخی از مدیران دولتی حاضر در صنایع و معادن، به‌جای حمایت از پژوهش، به دلیل

منافع شخصی، مانع فعالیت‌های تحقیق و توسعه می‌شوند. این مسوول با تأکید بر توانایی مدیران برای تسهیل‌گری مسیر واحدهای تحقیق و توسعه، افزود: مدیران تنها با رسیدن به باور این که «علم سلطان است»، می‌توانند مشکلات توسعه را از پیش رو بردارند و گره کور این ارتباط را از طرف بخش تولید باز کنند. رئیس پردیس فناوری دانشگاه با تأکید بر ضرورت تغییر ساختار مدیریتی در کشور و روی کار آمدن جوانان متخصص، شجاع و متبحر، خاطرنشان کرد: مدیریت امروز نیازمند جوانانی است که علاوه بر تخصص با مدیریت دانش آشنا و توانایی تطبیق با دنیای مدرن را داشته باشند.

رخوت علمی ماحصل ساختار کنونی واحدهای تحقیق و توسعه

یاراحمدی در ادامه، ساختار موجود در مراکز تحقیق و توسعه (R&D) را یکی دیگر از عوامل موثر در عدم شکل‌دهی ارتباط بین صنعت و دانشگاه عنوان کرد و ضمن انتقاد از ساختار کنونی، گفت: این مراکز با هدف شکل‌دهی پیوند میان دانشگاه و صنعت ایجاد شده‌اند اما در شرایط کنونی باعث نوعی رخوت علمی گردیده‌اند.

وی در این باره تصریح کرد: بودجه‌های این مراکز به جای آن که به پارک‌های علم و فناوری و دانشگاه‌ها داده شود، به لابی‌گری به خودی‌هایی داده می‌شود تا به اسم فناوری فعالیت کنند و به جای آن که نیرو به دانشگاه تزریق شود، از دانشگاه نیرو می‌گیرند و عملاً هدف اصلی محقق نمی‌شود. رئیس پردیس فناوری دانشگاه یکی از راه‌های قوی‌تر شدن ارتباط بین بخش تولید و دانشگاه را استقرار واحدهای تحقیق و توسعه در پارک‌های علم و فناوری و دانشگاه‌ها برای در جریان قرار گرفتن با یافته‌های جدید علمی دانست و افزود: علاوه بر این مورد کارشناسان صنعتی نیز باید از طریق دوره‌های بازآموزی، با دانش روز همگام شوند. این مسوول در ادامه رویکردهای موجود در بخش دانشگاهی را هم از عوامل موثر در عدم شکل‌دهی این ارتباط خواند و تغییر این رویکرد را از ضروریات امر عنوان و اظهار کرد: دانشگاه‌ها باید ۸۰ درصد فعالیت خود را معطوف به رفع چالش‌های دانشگاه و ۲۰ درصد را متوجه گسترش مرزهای علم کنند؛ این در حالیست که در حال حاضر، این نسبت کاملاً وارونه است. یاراحمدی در ادامه گفت‌وگو با ایسا، ضمن تبیین جایگاه رسالت‌های سه‌گانه اعضای هیئت علمی، اظهار کرد: عضو هیئت علمی علاوه بر وظیفه آموزش، موظف به انجام پژوهش و سپس تجاری‌سازی نتایج آن نیز هست؛ البته تجاری‌سازی می‌تواند در قالب یک محصول، روش یا فرآیند باشد. وی با تأکید بر این که دانشجوی نیز نباید به کسب نمره اکتفا کرده و با مطالعه منابع تکمیلی، دانش خود را فراتر از متون درسی توسعه دهد، ابراز کرد: در واقع، دانشگاه باید با حمایت از اساتید و دانشجویان و تعریف طرح پژوهشی برای آنان انتظار خروجی داشته باشد؛ به گونه‌ای که با فروش نتایج پژوهش به بخش تولید درآمد آن‌ها تأمین شود.

یاراحمدی با اتخاذ موضعی صریح نسبت به افرادی که امروز نسبت به پژوهش و فناوری بی‌توجه هستند، آنان را نفوذی و منافق خواند و تأکید کرد: فردی که با استفاده از تکنولوژی می‌تواند بهره‌وری تولید را افزایش داده و مصرف آب و برق را کاهش دهد اما این کار را انجام نمی‌دهد، منافق محسوب می‌شود. وی در ادامه قوانین وضع شده در راستای استفاده از فناوری و نوآوری را مکفی دانست و به چالش نظارت بر قوانین مرتبط با پژوهش توسط دولت پرداخت و اظهار کرد: دولت فقط نباید به ساخت مراکز فناوری بسنده کند بلکه باید با نظارتی دقیق درصد اجرای درست قوانین برآمده و خطایان را مورد بازخواست قرار دهد تا نتیجه اصلی حاصل شود. این مسوول با اشاره به ضرورت مداخله دولت و اجرای ۵ یا ۱۰ درصدی قانون هفتم پیشرفت توسعه، تأکید کرد: دولت باید به‌صورت سالانه مشخص کند که چه میزان از بودجه‌های مصوب پژوهش که باید توسط بخش صنعت و معنن به دانشگاه‌ها و واحدهای فنوار پرداخت شود، پرداخت نمی‌شود. یاراحمدی همچنین خواستار اصلاح و بازنگری در قانون ارتقای اعضای هیئت علمی و اختصاص وزن بیشتری از اثرگذاری پژوهش در ارزیابی‌ها شد و خاطرنشان کرد: این تغییر می‌تواند هر دو طرف دانشگاه و صنعت را به همکاری‌های عملیاتی ترغیب کند. وی در تحلیل چرایی عدم موفقیت در تجاری‌سازی دستاوردهای دانشگاه یزد نیز افزود: ساختارهای پژوهش‌دهی در دانشگاه یزد حدود ۲۰ سال است که شکل گرفته و هدف آن‌ها حل مسائل صنعت و معنن است اما مشکل اصلی در مرحله «تجاری‌سازی» نهفته است. وی تصریح کرد: بیشتر تا نبود «شرکت‌های آماده به بازار» برای بازآرایی محصولات مواجه بوده و از طرفی دیگر فرآیند انتقال تکنولوژی به معنای واقعی کلمه در کشور شکل نگرفته است. یاراحمدی در پایان با اشاره به بحران اعتماد در روابط صنعت و دانشگاه و بیان این که بخش صنعتی اگر چه در برخی موارد هزینه می‌کند اما چالش اصلی، تلوم حمایت تا مرحله اجراست، افزود: در همین راستا شرکت‌های دانش‌بنیان باید به‌عنوان بازوی اجرایی و تسهیل‌گر، خلأ موجود در زنجیره تولید و بازاریابی را پر کنند.